

ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΑΘΗΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Για άλλη μια χρονιά τα εκρηκτικά προβλήματα στην εκπαίδευση οδήγησαν τους μαθητές στους δρόμους του αγώνα, για **άλλη μια φορά η κυβέρνηση της Ν.Δ.** με όλους τους μηχανισμούς εκφοβισμού και καταστολής που διαθέτει, καθώς και με τη συνδρομή διευθυντών, εισαγγελέων, αγανακτισμένων γονέων (στελέχη της Ν.Δ. και του ΠΑΣΟΚ), δημάρχων, αλλά και Μ.Μ.Ε. όλοι μαζί επιστρατεύονται γύρω από ένα συνειδητό και συγκεκριμένο στόχο: **με τη διάλυση των κινητοποιήσεων να τσακίσουν κάθε ιδέα αντίστασης, αγωνιστικής διεκδίκησης και πάλης στη συνείδηση των σημερινών μαθητών και αυριανών εργαζομένων, για να γίνει στάση ζωής τους η συμμόρφωση, η υποταγή και η μοιρολατρία.**

Αυτή η βαθιά αντιδραστική επιδίωξη και οι μεθοδεύσεις της δεν πρέπει να βρουν κανέναν αποδέκτη ανάμεσα στους εκπαιδευτικούς. Γιατί οι εκπαιδευτικοί μπορούν να καταλάβουν πιο εύκολα ότι ακόμα και οι αυθορμητισμοί, οι ατέλειες και ο όποιος «χαβαλές» των μαθητών στο υπόβαθρό τους εκφράζουν την αμφισβήτηση και την αποδοκιμασία για τα εκπαιδευτικά προβλήματα και τα γενικότερα κοινωνικά προβλήματα που βιώνει η λαϊκή οικογένεια. Γι' αυτό οι εκπαιδευτικοί χωρίς να υποκύπτουν στις κάθε είδους πιέσεις, εκβιασμούς και απειλές, που κρύβουν πίσω τους την αναζήτηση και το στίγμα του «υποκινητή», θα πρέπει να δώσουν παράδειγμα διαπαιδαγώγησης στις συλλογικές αξίες και τα αγωνιστικά ιδανικά. Να αντισταθούν και να περιφρουρήσουν τους μαθητές από κάθε αντιδημοκρατική, αυταρχική επιβουλή και ενέργεια στο σχολικό χώρο. Παράλληλα χρέος τους είναι να επιδείξουν έμπρακτα και ανεπιφύλακτα τη συμπαράστασή τους στους μαθητικούς αγώνες, αφού αυτοί αναδεικνύουν ζητήματα που αφορούν άμεσα και τους ίδιους, όπως η εντεινόμενη υπό-χρηματοδότηση, ιδιωτικοποίηση και υποβάθμιση του μορφωτικού ρόλου του σχολείου και η διεύρυνση των εκπαιδευτικών ανισοτήτων. Στο κάτω-κάτω πρέπει να αποδείξουμε έμπρακτα όλα αυτά που με λόγια εξυμνούμε και διδάσκουμε για την ανυπότακτη στάση της Αντιγόνης απέναντι στην αυθαίρετη πολιτική εξουσία, αντί να υιοθετούμε μπροστά στις συγκρούσεις την κουλτούρα της συμβιβασμένης Ισμήνης.

Η ουδετερότητα άλλωστε ή η εχθρική αντιπαράθεση στις μαθητικές κινητοποιήσεις τραυματίζουν βαριά την ψυχολογική – παιδαγωγική σχέση μαθητή και δασκάλου και οδηγούν σε προβληματική συνύπαρξη, που κάθε άλλο παρά ευνοεί την μορφωτική λειτουργία του σχολείου.

Μπροστά στη νέα επιχείρηση κατατρομοκράτησης και διώξεων θεωρούμε απαράδεκτη τη μέχρι τώρα στάση της πλειοψηφίας του ΔΣ της ΟΛΜΕ (ΔΑΚΕ, ΠΑΣΚ, Συνεργασία, Παρεμβάσεις) που αποφεύγει να πάρει την οποιαδήποτε πρωτοβουλία καταδίκης του κλιμακούμενου αυταρχισμού και συμπαράστασης - αλληλεγγύης στις μαθητικές κινητοποιήσεις. Ανάλογα συμπεριφέρεται και το Δ.Σ. της ΕΛΜΕ Αρκαδίας που ακόμη και σε κραυγαλέες περιπτώσεις ωμής βίας, παρέμβασης των μηχανισμών καταστολής (Γ. Λύκειο Μεγαλόπολης, 1^ο Γυμνάσιο – Γ. Λύκειο Τρίπολης) παίζει το ρόλο του Πόντιου Πιλάτου «νίπτει τας χείρας του».

Ας το καταλάβουν καλά όλοι τους: Κανείς δεν στέκεται ούτε μπροστά από τα παιδιά για να τα καθοδηγεί, ούτε πίσω από αυτά για να τα υποκινεί, αλλά όλοι μας έχουμε κάθε λόγο να βαδίσουμε μαζί και πλάι τους, γιατί μας ενώνουν κοινοί αγώνες και αγωνίες για την εκπαίδευση, τη ζωή και το μέλλον.